مناسبت

ساواک از جان اعظم طالقانی چه می خواست؟
شکنجه دختر برای شکستن پدر

برای همه مبارزان در قید حیاتی که علیه رژیم ستمشاهی به پاخاسته بودند، نام زنده یاد اعظم طالقانی، نامی آشناست. بانوی مبارز نامداری که شامگاه چهارشنبه گذشته، دار فانی را وداع گفت. آن مرحوم در سال ۱۳۲۲ به دنیا آمد. پرورش یافتن در خانه مبارزی نستوه، مانند آیت‌ا... سیدمحمود طالقانی، کافی بود که خیلی زود از آن دختر پُر شر و شور، یک زن، با تفکرات انقلابی ساخته شود. خودش می گفت: «من در خانواده‌ای بزرگ شدم که پدر و پدربزرگمان، روش و دیدگاهشان همیشه این بود که با افرادی که به ضرر توده مردم [فعالیت می کنند] و به نفع مسائل دین کار نمی کنند، مبارزه کنند و در این محیط، بالاخره تحت تأثیر صحبت‌ها و سخن‌ها بودیم.» اعظم طالقانی خیلی زود ازدواج کرد؛ اما مسئولیت‌های بعد از این رویداد باعث نشد که در روند تحولات فکری او، خللی وارد آید. او از ۱۱ سالگی، به مطالعه آثار ادبی نویسندگان برجسته دنیا، مانند الکساندر دوما پرداخت و در ۱۷ سالگی، پس از گذراندن یک دوره مدیریت، به همراه خواهرش، مدرسه‌ای تأسیس و فعالیت‌های فرهنگی‌اش را آغاز کرد. دیدارش با امام خمینی(ره) و آشنایی با تفکرات رهبر نهضت اسلامی مردم ایران از یک سو و از سوی دیگر، آشنایی با دیدگاه‌های پدرش، از همان ابتدا، اعظم طالقانی را به فضای مبارزه با رژیم پهلوی کشاند. تداوم فعالیت‌های او برای کمک‌رسانی به خانواده‌های زندانیان سیاسی و نیز، تلاشش برای انتشار اعلامیه‌ها و دیدگاه‌های امام(ره)، باعث شد که ساواک، در سال ۱۳۵۴، وی را بازداشت کند. برخی معتقدند که دستگیری اعظم طالقانی و شکنجه کردن شدید او، برای زیر فشار گذاشتن پدر مبارزش بوده‌است. با این حال، آیت‌ا... طالقانی، با صبوری شگفت‌انگیزی، رنج زندانی شدن و آزار دادن فرزندانش را تحمل می کرد و حتی گاه، با لبخندی تلخ می گفت که آن‌ها به زندان می‌روند تا آدم شوند و برگردند! زنده‌یاد اعظم طالقانی، پس از تحمل شکنجه‌های وحشیانه عُمّال رژیم پهلوی، به زندان افتاد و تا سال ۱۳۵۶، در زندان بود. او پس از آزادی، دوباره فعالیت و مبارزه علیه رژیم پهلوی را از سر گرفت و در کنار دیگر زنان مبارز و انقلابی، حضوری پررنگ و تأثیرگذار در جریان انقلاب داشت.

«بله» گرفتن از عروس خانم به سبک نادرشاه!

وقتی داماد ایرانی، گربه را دم حجله نوه هندی تیمور لنگ کُشت

نگاره‌ای از دیدار نادر شاه افشار و محمد شاه گورکانی (کار یک هنرمند ایرانی)

جواد نوائیان رودسری – این روزها سنت‌ها و مراسم مربوط به ازدواج کمی تغییر کرده است؛ اما قدیمی‌ترها بهتر می‌دانند که مراسم عروسی، از خواستگاری تا رفتن عروس‌خانم به خانه بخت، در بین ما ایرانی‌ها، مکافاتی داشته و دارد! چند مرحله خواستگاری، بله‌برون، عقدکنان، حنابندان، عروسی، پاتختی و ده‌ها مدل مراسم پیچیده محلی دیگر که در هر جایی، به فراخور فرهنگ و اعتقادات مرسوم مردم، شمایل متفاوتی پیدا می کند. قدیمی‌ها، به خصوص در مراسم عقدکنان، برای گرفتن «بله» از عروس‌خانم، قائل به انجام مراسم ویژه‌ای بودند؛ چیزی مانند همین زیرلفظی که هنوز هم در افواه عموم رایج است؛ عروس‌خانم تا از آقاداماد یا پدر او، هدیه‌ای نمی گرفت، «بله» مراسم عقد را نمی گفت! حال فکرش را بکنید که قرار باشد آدمی مانند نادرشاه، برود و از عروس‌خانم، بله بگیرد؛ حتماً فکر می کنید: مگر کسی جرئت دارد به نادر، با آن یال و کوپال، بگوید نه؟! اما وقتی صفحات تاریخ را ورق می‌زنیم، گاه به مطالبی برمی‌خوریم که هم جالب‌ودرخورتوجهندوهم‌عجیب‌وتاحدودی، خنده‌دار. داستان «بله» گرفتن نادرشاه از عروس‌خانم هندی هم، از آن مطالب است!

■ **مسئله پیچیده‌ای به نام مشروعیت**

نادرشاه تا پیش از شهرت یافتن و سپس، تصاحب تاج و تخت ایران، رعیتی ساده بود؛ جوانی از طایفه «قرخلو» که ساکن دربند کلات در شمال خراسان امروزی بودند. تبار نادر، چندان مشخص و معلوم نبود و این مسئله، گاه برای او در دسرهایی ایجاد می کرد. باید توجه داشت که مشروعیت حاکمان در هر دوره تاریخی، از لوازم ضروری بقای حکومت است. تا پیش از حمله مغول به ایران، سلاطین و امرای این خطه، مشروعیت خود را، ولو ظاهری، از خلیفه عباسی ساکن بغداد می گرفتند و در واقع، او بود که به سلطنت سلاطین، رسمیت و مشروعیت می‌بخشید. با حمله مغولان، تبار مغولی جای امضای خلیفه عباسی را گرفت؛ در دوره ایلخانی و پس از آن، تا ابتدای دوره صفویه، کسب جایگاه سلطنت، نیازمند داشتن خون چنگیز در رگ‌ها بود! حتی تیمور لنگ هم، راست یا دروغ، برای خودش تبار چنگیزی تراشید و به خورد مردم داد. با روی کار آمدن دودمان صفویه، شرایط به کلی تغییر کرد. خاندان صفوی به دلیل رسمیت دادن به مذهب تشیع، مورد علاقه مردم ایران بودند؛ به همین دلیل، حتی وقتی به ورطه ضعف و اضمحلال افتادند هم، کسب جایگاه سلطنت، در منظر مردم، نیازمند وابسته بودن به خاندان صفوی بود؛ چنان که نادرشاه، خود با خانمی از تبار صفویان ازدواج کرد تا از این نظر، مشکلی نباشد و دهان بهانه‌جویان را ببندد.

■ **ماجرای خواستگاری از شاهزاده هندی**

اما در هند، جایی که نادرشاه در سال ۱۱۱۷ هـ.ش، موفق به فتح آن شد، مشروعیت داشتن، مفهوم دیگری داشت و کسب آن، وابسته به وصلت با خاندان گورکانی هند بود که نسبشان به تیمور لنگ می‌رسید. گورکانیان هند، یعنی صاحبان امپراتوری مغولی در شبه قاره، نوادگان «بابر» بودند که نسبش با پنج واسطه به تیمور لنگ می‌رسید. تسلط نادرشاه بر هندوستان، تا زمانی که وی رخت دامادی گورکانیان را بر تن نمی کرد، فقط یک اشغالگری محسوب می‌شد که دیر یا زود، باید با زور یا ملایمت، پایان می‌پذیرفت. به همین دلیل، نادر تصمیم گرفت برای خود و پسرش، از خانواده سلطنتی گورکانیان، همسر انتخاب کند. اما کار به همین سادگی نبود! محمدشاه گورکانی، شاه هند، هر چند جنگ کرنال را باخته و مملکت را به سردار نامی ایران وانهاده بود، اما در ذهن خودش، نادر را فردی بی‌اصل و نسب می‌دانست که تبار معلومی ندارد و در درجه‌ای پست‌تر از خاندان سلطنتی قرار می گیرد. این بود که وقتی نماینده نادرشاه برای خواستگاری وارد دربار محمدشاه شد، او اعلام کرد که باید جلسه‌ای برگزار شود و بزرگان خاندان، درباره این وصلت نظر دهند. ظاهراً نادر، پسرش یا فرد دیگری را برای خواستگاری رسمی به دربار فرستاد. دور تا دور تالار محل تخت سلطنت محمدشاه، اُمرا و شاهزادگان هندی ایستاده بودند و به چهره ایرانی جسوری که آمده تا دخترشان را خواستگاری کند، می‌نگریستند. محمدشاه وقتی تقاضای نادرشاه را شنید، مکثی کرد و از بزرگان خواست تا درباره این درخواست نظر دهند. آن‌ها هم، پس از کمی این پا و آن پا کردن، از نماینده خواستند تا نادرشاه را با نسبش، معرفی کند؛ هدف از طرح این تقاضا، تخفیف نادر و به رخ کشیدن تبار نامعلوم او بود. شاهزاده‌خانمی که به خواستگاری‌اش رفته بودند، نسب به بابر می‌رساند و تبارش از طریق تیمور، تا چنگیزخان مغول معلوم بود؛ هر چند به این تبارنامه‌ها نمی‌شد چندان اعتماد کرد، اما به هر حال، برگ برنده‌ای برای کِنف کردن آقاداماد به حساب می‌آمد! فرستاده نادر، من و منی کرد و گفت که برای گرفتن پاسخ، باید نزد نادرشاه برود و در حالی که سنگینی پوز خند مجلسیان را احساس می کرد، از تالار قصر محمدشاه در دهلی، خارج شد.

■ **زیرلفظی نادرشاه برای عروس‌خانم!**

هنگامی که نادر حرف‌های نماینده‌اش را شنید و از توهین هندی‌ها مطلع شد، به نماینده گفت: نزد محمدشاه برو و بگو که داماد می گوید من نادر، پسر شمشیر، پسر شمشیر، پسر شمشیر هستم! اگر نیازی به اثبات این نسب‌نامه دارید، برای رفع تردید شما اقدام خواهم کرد! نماینده که از این حاضر جوابی به وجد آمده بود، به دربار محمدشاه بازگشت و جواب تند و تیز نادرشاه را بازگو کرد. درباریان که طعم تیزی شمشیر نادر را در کرنال و دهلی چشیده بودند، دانستند که جای چندوچون نیست و باید بی‌تأمل و بدون بهانه، بله را از عروس خانم بگیرند. به این ترتیب، زیرلفظی شاهزاده خانم هندی، تیزی شمشیر نادرشاه شد که تأثیری عجیب و رغبتی غریب در خاندان پدرزن آینده شاه ایران ایجاد کرد. چند هفته بعد، مراسم عروسی هم به خیر و خوشی برگزار شد!

چند خط تاریخ

مجتهدی که ناصرالدین‌شاه را «ناصرالکُفر» نامید

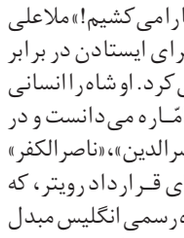

ملا علی آملی، مشهور به ملا علی کنی، در سال ۱۱۸۴ هـ.ش در روستای کَن، در نزدیکی تهران، متولد شد. او تحصیلات علوم دینی را در حوزه تهران آغاز کرد و آن را در اصفهان پی گرفت و سپس، چنان که رسم آن زمان بود، برای تکمیل درس به حوزه نجف رفت و با وجود تنگدستی و سختی معیشت، توانست در ۴۰ سالگی به درجه اجتهاد برسد و به تهران بازگردد. صراحت لهجه و علم سرشار او، باعث شد تا در اندک مدتی به مجتهد اول پایتخت تبدیل شود و حتی در باریان نیز، او را به عنوان مجتهد تر از اول تهران بپذیرند. «ساموئل بنجامین»، نخستین سفیر آمریکا در ایران، در خاطراتش می‌نویسد: «بزرگ ترین مجتهدهای حالیه که به منزله رئیس عدالت‌خانه حالیه ممالک فرنگ است، حاجی ملا علی کنی است. حاجی ملا علی شخص مسنّی است و مایل به تجمل نیست؛ بلکه میل به سادگی زیاد دارد ... وقتی در کوچه‌ای راه می‌رود بر قاطر سفیدی سوار می‌شود و... جمعیت از هر طرف کوچه جلوی او ازدحام می کنند؛ مثل این که وجودی ملکوتی است. اگر یک کلمه بگوید، می‌تواند اعلیحضرت را از سلطنت خلع کند. سربازهایی که در سفارت ممالک متحده آمریکا قراول می کشیدند، به من گفتند که اگرچه ما برای حفظ وجود شما این جا فرستاده شده‌ایم، اما اگر حاجی ملا علی امر کند همه شما را می کشیم!» ملا علی از نفوذ و قدرت خود برای ایستادن در برابر استبداد شاه استفاده می کرد. او شاه را انسانی خودخواه و پیرو نفس امّاره می‌دانست و در سخنی وی را به جای «ناصرالدین»، «ناصرالکفر» نامیده بود. در پی امضای قرارداد رویتر، که عملا ایران را به مستعمره رسمی انگلیس مبدل می کرد، ملا علی کنی وارد میدان شد و نقشی اساسی را در مبارزه با این قرارداد استعماری ایفا کرد. وحشت شاه از اقتدار و محبوبیت او چنان بود که با مخالفت او، قرارداد خود به خود باطل شد و امضا کنندگان آن، از کار برکنار شدند.

صفحه آرایی
واحد صفحه‌آرایی روزنامه خراسان
سفارش می‌پذیرد
layout@khorasannews.com ۰۵۱۳۷۰۰۹۳۹۰

جناب آقای دکتر حسین آیت اللّهی
ارتقاء جنابعالی را به مقام شامخ استادی
خدمت شما و خانواده محترم
تبریک عرض می نمائیم.
همکاران و پرسنل
آزمایشگاه دکتر آیت اللّهی

استاد گرامی
جناب آقای دکتر بحرینی
انتصاب شایسته حضرتعالی را بعنوان
ریاست دانشگاه علوم پزشکی مشهد
تبریک عرض نموده ، موفقیت جنابعالی
را از خداوند منان مسئلت داریم.
از خدمات صادقانه
استاد محترم جناب آقای دکتر دارابی
در زمان تصدی ریاست دانشگاه
صمیمانه تشکر عرض می نماییم .
گروه جراحی مغز و اعصاب
دانشگاه علوم پزشکی مشهد

استاد محترم و بزرگوار جناب آقای
دکتر سید محمد حسین بحرینی
انتخاب به جا و شایسته حضرتعالی را به
ریاست دانشگاه علوم پزشکی مشهد
تبریک عرض می نمایم.
سلامتی و موفقیت جنابعالی را آرزومندم.
دکتر علیرضا نظری نوقابی

پذیرش غیرحضوری آگهی‌های
تبریک، تقدیر و تشکر
پذیرش تلفنی :
۳۷۰۰ ۹۹۹۹
پذیرش تلگرامی :
۰۹۱۵۴۷۱۱۳۰۰

ویژه

مشارکت شهروندان قم در جبران هزینه‌ها، شهر را به توسعه فراگیر می‌رساند!

حمیده زند: فرهنگ مشارکت، یکی از رموز مهم موفقیت در هر عرصه‌ای است، فرهنگی که اگر به درستی در جامعه تبیین شود، مواتع بیشماری از میان خواهد رفت و جامعه را به سمت و سوی تعالی و پیشرفت سوق می دهد.

مدیریت شهری و تمامی سیاست‌ها، طرح‌ها و برنامه‌ها در حیطه توسعه و آبادانی شهر از جمله بسترهای مهمی است که نیاز به مشارکت و خرد جمعی دارد و شهروندان دارای سهم مهمی در رشد و پیشرفت شهر هستند، در این مسیر، مشارکت شهروندان در جبران هزینه‌ها، شهر را به توسعه فراگیر می‌رساند!

پرداخت عوارض شهری، ظرفیتی مهم در این مشارکت به شمار می رود و نهادینه شدن فرهنگ مسئولیت پذیری و خوش حسابی شهروندان در پرداخت عوارض، درآمدهای پایداری را در توسعه شهر رقم می زند، توسعه‌ای که در نهایت به نفع شهروندان خواهد بود.

در این میان، یافتن روش‌هایی که بتواند شهروندان را در قبال پرداخت عوارض، مسئولیت‌پذیر کند نیز از اهمیت زیادی برخوردار است و می تواند رویکرد شهروندان را نسبت به پرداخت به موقع عوارض تغییر دهد و به جای فرار و رویگردانی از پرداخت آن، انگیزه لازم برای مشارکت در جبران هزینه های مدیریت شهری ایجاد نماید.

بی شک در خط مقدم این فرهنگ سازی، رسانه ها دارای جایگاه مهمی هستند و می توانند با معرفی خدمات شهری و روند توسعه و آبادانی شهر و ضرورت همراهی در رفع مشکلات، سهم مشارکت شهروندان را در پرداخت عوارض افزایش دهند. از سوی دیگر مدیران شهری نیز باید با ارتقای کیفیت خدمات و شفافیت های مالی و اطلاع رسانی در خصوص هزینه کردها و اعتبارات و منابع موجود، اعتماد شهروندان را به خوبی جلب کنند.

وقتی شهروندان این مسأله مهم را به خوبی لمس کنند که هر چه سهم مشارکت بیشتری در توسعه و آبادانی داشته باشند، خودشان نیز از خدمات بیشتری بهره مند خواهند شد و با شهری توسعه یافته و زیبا به دور از گره‌های کور و با کمترین سردرگمی‌ها مواجه خواهند بود. از این رو با رضایت بیشتری عوارض را پرداخت می‌کنند و از طرح‌ها و برنامه‌هایی که در طول سال در جهت تسهیل پرداخت عوارض ارائه می شود استقبال خواهند کرد.

شهروندانی که از چگونگی برآورد هزینه‌ها در اداره شهر آگاه هستند و شهر را از آن خود می دانند و اجرای پروژه‌ها و طرح‌ها را در ارتقای ارزش افزوده دارایی‌ها و تملکات خود اثرگذار می‌بینند، آن را در واقع، یک سرمایه گذاری بلند مدت تلقی می کنند و رغبت بیشتری برای پرداخت عوارض از خود نشان می‌دهند.

پرداخت عوارض می تواند در پیشبرد بسیاری از طرح‌ها و پروژه‌های نیمه تمام تاثیر مثبت داشته باشد و دغدغه‌های مدیریت شهری را در ارائه خدمات، کاهش دهد. در این راستا تعهد شهروندان در پرداخت عوارض عمران شهری و نوسازی، شهر را به یکپارچگی، پویایی و ساماندهی می رساند.

در این مسیر، باید در جهت آگاه‌سازی شهروندان از چند و چون اقدامات و پیشرفت شهر قدم برداشت و بر اعتماد شهروندان افزود، شهروندان به شفاف سازی و اطلاع رسانی دقیق از نحوه هزینه کرد در شهر، راغب هستند و می‌خواهند در جریان فعالیت‌های عمرانی، خدماتی، اقتصادی، اجتماعی از سوی مدیران شهری قرار بگیرند.

در جهت تشویق شهروندان برای پرداخت عوارض باید به صورت منطقه‌ای به اطلاع رسانی و تدوین شرایط در پرداخت عوارض پرداخت، به ویژه اینکه قیمت ملک و زمین در مناطق مختلف، یکسان نیست و نمی‌توان نسخه‌ای واحد در تسهیل شرایط برای تمامی مناطق پیچید و این امر نیاز به سیاست گذاری دقیق و ارزیابی‌های کارشناسانه و تخصصی دارد.

با یک محاسبه ساده، می‌توان دریافت گاهی هزینه های شهرداری در نظافت و رفت و روب و خدمت رسانی به شهروندان در طول شبانه روز، چند برابر عوارضی است که خانواده‌ها می پردازند و اگر سهم مشارکت‌های مردمی در ارائه این خدمات به صفر برسد، به تفع شهر و شهروندان نیست و اعتبارات عمرانی را به سمت و سوی خدمات می‌برد و اجرای پروژه‌ها را به دلیل کاهش بودجه، تحت شعاع قرار می‌دهد و روند اجرای طرح‌ها را کند می سازد و چه بسا به دلیل به تعویق افتادن پروژه‌ها و وجود تورم، هزینه های سنگین تری را به مدیریت شهری تحمیل کند.

یکی از مکانیزم‌های مهم در ترغیب شهروندان به پرداخت عوارض، در نظر گرفتن تخفیف در طول سال است که اگر میزان تخفیف و بخشودگی‌ها، قابل توجه باشد، شهروندان در پرداخت عوارض، مصمم تر خواهند بود و این امر به خودکفایی شهرداری‌ها و توسعه مدیریت شهری و بهبود خدمات و ارتقای کیفیت محیط شهری می انجامد.

اگر شهروندان، میزان عوارض را با خدماتی که در مدیریت شهری می گیرند، مقایسه کنند و به این سطح از باور برسند که در برابر عوارض از بهترین نوع خدمات بهره مند می شوند، رویکردی دیگر در پیش می گیرند و به انجام وظیفه در قبال مسئولیت‌شان می پردازند.

با پرداخت عوارض می توان در فضای عمومی شهری، تحولی چشمگیر ایجاد کرد و در هوشمند سازی زیرساخت‌های شهری موفق شد و راهکارهای علمی تری برای مدیریت بسامد در نظر گرفت.

همچنین به اجرای پروژه‌های نیمه تمام در جای جای شهر پرداخت و اقتصاد شهری را متحول ساخت و از پس هزینه های سنگین مدیریت شهری برآمد و امکانات و منابع را برای پیشرفت و توسعه شهر به کار گرفت.

پرداخت عوارض چه در حیطه عوارض سطح شهر، ساخت و ساز، نوسازی، تغییر کاربری، عوارض صدور پروانه ساختمانی، عوارض کسب و پیشه و یا ویژه خودرو و یا حتی عوارض یک تابلوی تبلیغاتی، می تواند رنگ و بوی دیگری به شهر بدهد و توسعه و آبادانی را در تمامی مناطق شهری رقم بزند؛ هر شهروندی، سهم بی بدیلی در توسعه دارد و بدون مشارکت شهروندان، توسعه معنای چندانی نخواهد داشت، در این باره تکریم و ارزش گذاری برای شهروندان وظیفه شناس و مسئولیت پذیر می تواند تاثیر مثبتی در جامعه و افزایش انگیزه برای پرداخت عوارض داشته باشد.

از محل پرداخت عوارض، بهای خدمات تا حدی پرداخته می شود و عمده بودجه و اعتبارات در مدیریت شهری به سمت آبادانی و توسعه شهر می رود و شهروندان در ساختن شهری که آن را خانه خود می دانند، سهیم خواهند شد اما اگر مدیریت شهری ناتوان از تامین هزینه‌های جاری باشد، شهری پویا و شاداب نخواهیم داشت و چشم انداز زیبا و با شکوهی در انتظار شهر نخواهد بود.

قم؛ به عنوان یک کلانشهر و شهری زائرپذیر، با هزینه های کلانی در ارائه خدمات و اجرای طرح‌ها و برنامه‌ها مواجه است و اگر بتواند با تمهیدات لازم، سیستمی یکپارچه در شهرسازی و درآمدهای پایدار رقم بزند، بسیاری از مشکلات موجود در مدیریت شهری قم از بین خواهد رفت.

همان اندازه که مدیران شهری موظف هستند با تخصص و مدیریت دقیق هزینه‌ها و اتخاذ روش هایی در صرفه جویی اعتبارات به اداره شهر بپردازند و با انضباط مالی و شفافیت، توسعه و عمران را در شهر حاکم کنند، شهروندان نیز باید مشارکتی جدی در آبادانی و پیشرفت شهر داشته باشند. البته اگر امور مالی و بودجه ای در مدیریت شهری آن قدر شفاف باشد که شهروندان بتوانند خود را ناظرانی دقیق بر فعالیت ها و عملکرد و هزینه کردها بدانند، بخش زیادی از دغدغه‌ها در جذب مشارکت‌های مردمی رفع خواهد شد و شهروندان با کمترین نارضایتی به پرداخت عوارض می‌پردازند و با انگیزه بیشتری جهت آگاهی از نحوه پرداخت و درخواست جهت اتخاذ شیوه های آسان و شرایط مناسب در پرداخت عوارض به متولیان مراجعه خواهند کرد.

قطعا پرداخت هزینه های شهرنشینی، کار سخت و دشواری نخواهد بود اگر سیاست مدیران شهری نیز مدارا با شهروندان و اتخاذ شیوه های آسان برای پرداخت عوارض باشد و از همه مهم‌تر سازوکارهایی اتخاذ شود که شهروندان در اسرع وقت از شرایط مناسب آگاه و خودشان در جهت پرداخت این هزینه ها، داوطلب شوند.

ایجاد شیوه های مناسب در پرداخت غیر حضوری، کاهش بروکراسی های اداری، طراحی سامانه هایی دقیق در پرداخت عوارض و الکترونیکی کردن سیستم به جای تشکیلات عریض و طویل، در نظر گرفتن شرایط قسطی و تقسیم بندی در پرداخت اقساط و سرشکن شدن مبلغ در طول سال می تواند بار روانی منفی را کم کرده و انگیزه مناسب را در شهروندان به وجود بیاورد.

وقتی در جهت اخذ عوارض بهترین شیوه‌ها اتخاذ می شود و درآمدی پایدار شکل می گیرد، شهر پویست می اندازد و تغییر می کند و در همه ابعاد، متحول می شود و چنین شهری در ساماندهی ترافیک و تجهیز و توسعه ناوگان حمل و نقل عمومی و افزایش سرانه فضای سبز و گشایش صدها گره کور دیگر، مسیر بهتری در پیش می گیرد.

آشنایی مردم با خدمات و رضایت آنان از عملکرد مدیران شهری تا حدی می تواند پرداخت عوارض را برای شهروندان جدی تلقی کند وقتی شهروندان از بیش از ۴۰۰ خدمت از سوی مدیریت شهری بهره مند می شوند و در جریان کامل هزینه کرد بودجه ها قرار بگیرند و از همه مهم تر عوارض نیز کارشناسی شده و متناسب با داشته ها و در توان شهروندان تعیین شود، می توان بر روی خوش حسابی و مسئولیت پذیری شهروندان حساب باز کرد.

مدیریت یکپارچه شهری زمانی شکل می گیرد که مجریان از حمایت دولتمردان، قانون گذاران و شهروندان برخوردار باشند، مانع تراشی های قانون گذاران و دولتمردان و از سوی دیگر بی تفاوتی شهروندان نمی تواند موفقیتی را در توزیع عادلانه امکانات شهری به وجود بیاورد و شهری را آباد سازد.

تحول در مدیریت شهری قم در چند سال اخیر نشان دهنده تلاش مدیران بر اساس تخصص و تعهد است در این خصوص باید مسیری را برای ترغیب شهروندان به سمت پرداخت به موقع عوارض ایجاد کرد در این باره به نظر می رسد تخفیف عوارض تا ۲۵ درصد، الکترونیکی کردن پرداخت عوارض و اطلاع رسانی از طریق رسانه ها، تا حدی توانسته گام موثری در این باره باشد.

اصلاح و بهبود قانون صلح‌نامه‌ها بین شهرداری و مالکین در جهت بهبود وضعیت پرداخت عوارض و تعیین صحیح و منطقی بهای خدمات و عوارض در دفترچه تعرفه عوارض شهرداری قم و تغییرات اساسی در دفترچه ها در جهت شفافیت بودجه ای از جمله اقدامات مهم مدیریت شهری قم در جهت توسعه زیرساختهای لازم برای جلب مشارکت های مردمی در پرداخت عوارض است، هر چند لازم است شهرداری سرمایه گذاری های فرهنگی خوبی در جهت توسعه فرهنگ مشارکت شهروندان انجام دهد تا بتوان قم را بهتر از گذشته ساخت و برای آبادانی این شهر، گام های اساسی تری برداشت.

آگهی مناقصه دو مرحله ای
(به صورت نیمه فشرده)
نوبت اول
شرکت ملی حفاری ایران
سهامی خاص
شرکت ملی نفت ایران

موضوع مناقصه : خرید مربوط به TUBING HANGER ACC.
* مشخصات مناقصه:

نام مناقصه گزار	شماره تقاضا/مناقصه	شماره ثبت در پایگاه ملی مناقصات	مبلغ برآورد(ریال)
شرکت ملی حفاری ایران	TenderNo. PFP/PIH-14/98/001 Indent No:48-22-9722001	۳۲۱۸۳۱۵	۶,۹۶۱,۶۴۴,۰۰۰

* ارزیابی کیفی مناقصه گران :

روش ارزیابی	بر اساس کسب حداقل امتیاز (۵۰) مربوط به معیارهای موجود در استعلام های ارزیابی کیفی که توسط متقاضیان شرکت در مناقصه تکمیل می شود، انجام می گردد.

* نحوه دریافت/ تحویل اسناد مناقصه :

دریافت اسناد	تاریخ شروع دریافت	توزیع اسناد از یک روز پس از چاپ آگهی نوبت دوم آغاز شده و تا ده روز پس از آن ادامه خواهد داشت.
	محل دریافت	اهواز-بلوار پاسداران-بالاتر از میدان فرودگاه-شرکت ملی حفاری ایران-ساختمان عملیاتی-طبقه سوم سالن ۳۱۶ تدارکات خارجی پروژه های حفاری. تلفن: ۰۶۱۳۴۱۴۸۳۲۹ تهران -خیابان جمهوری-کوچه یغما-ساختمان مرکزی هشتم -شرکت ملی حفاری ایران. تلفن: ۰۲۱۶۶۷۰۰۲۴۹
	نحوه دریافت	ارائه فیش واریزی به مبلغ ۵۱۰۰۰۰ ریال به حساب سیبا شماره ۴۰۰۱۱۱۴۰۰۴۰۲۰۴۹۱ (شماره شبا IR۵۲۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۴۰۰۴۰۲۰۴۹۱) نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تحت عنوان تمرکز وجوه درآمد شرکت ملی حفاری ایران ۲-درخواست رسمی متقاضی (با ذکر نام دقیق) مبنی بر دریافت اسناد مناقصه
تحویل اسناد	آخرین مهلت	۱۴ روز پس از آخرین روز دریافت استعلامهای ارزیابی کیفی
	محل تحویل	نشانی: اهواز - بلوار پاسداران بالاتر از سه راه فرودگاه - شرکت ملی حفاری ایران - ساختمان پایگاه عملیاتی - طبقه اول پارت B - اتاق ۱۰۷ - دبیرخانه کمیسیون مناقصات- شماره تماس ۳۴۱۴۸۵۶۹ - ۳۴۱۴۸۵۸۰ ۰۶۱

تضمین شرکت در مناقصه (فرآیند ارجاع کار):

مبلغ تضمین	مبلغ ۳۴۹,۰۰۰,۰۰۰ ریال - مبلغ ۲,۸۵۴ یورو
انواع تضامین قابل قبول	ضمانتنامه بانکی و یا ضمانتنامه های صادره از موسسات اعتباری غیربانکی دارای مجوز فعالیت از سوی بانک مرکزی اصل فیش واریز وجه نقد به حساب شماره ۴۰۰۱۱۱۴۰۰۶۳۷۶۶۳۶ (شماره شبا IR۳۵۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۴۰۰۶۳۷۶۶۳۶) نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران تحت عنوان تمرکز وجوه سپرده شرکت ملی حفاری ایران
مدت اعتبار پیشنهاد/ تضمین	۹۰ روز (و برای یک بار در سقف مدت اعتبار اولیه قابل تمدید باشد.)

* کانال های اطلاع رسانی شرکت ملی حفاری ایران
www.nidc.ir http://sapp.ir/nidc pr
خراسان

تاریخ انتشار نوبت اول : ۹۸/۰۸/۱۱
تاریخ انتشار نوبت دوم : ۹۸/۸/۱۲
شماره مجوز: ۴۷۱۳. ۱۳۹۸
شرکت ملی حفاری ایران - تدارکات خارجی پروژه های حفاری
۷۱